

MERRY FILM PRODUKTION PRÆSENTERER

FARVEFILMEN

PIGEN OG MILLIONÆREN

med **DIRCH PASSER**

Birgitte Price – Malene Schwartz

Sigrid Horne Rasmussen – Bodil Steen – Jessie Rindom

Johnna Lillebjerg – Bonnie Ewans og Jeanne Darville

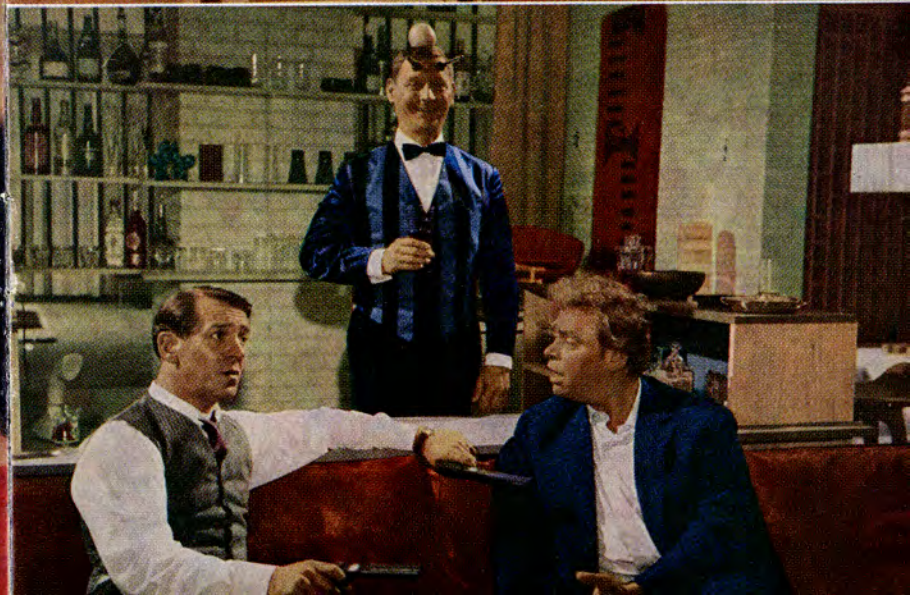
Paul Hagen – Ove Sprogøe – Axel Strøbye – Mogens Brandt

Karl Stegger – Preben Mahrt – Jesper Langberg

Carl Gustav Lindstedt – Jan Priiskorn og Basse Nicolaisen

Birgitte Prices kjoler: Jac Olsen
Møbler: Imperial Møbler
Tæpper: Bolighuset Aulin
Swimmingpool: Andersen & Groot A/S
Manuskript: Carl Ottosen
Drejebog og dialog: Peer Guldbrandsen
Foto: Henning Bendtsen, DFF
Fotoassistent: Ole Schultz Jensen
Fastpladefotograf: Gerhard Petersen
Musik: Bent Fabricius-Bjerre
Klaversolo: Herman D. Koppel
Musikoptagelse: Birger Svan
Tonemester: Jon Branner
Toneassistent: Ole Guldbrandsen og Torben Øksnebjerg
Produktionsleder: Palle Schnedler-Sørensen
Dekorationer: Kai Rasch og Arne Thomsen
Lysmester: Per Jørgensen og Henning Larsen
Make up: Else Hennings
Scriptgirl: Birthe Frost
Kopi: Ankerstjerne A/S
Farver: Eastman Color
Udlejning: EUROPA FILM A/S
Tivolis Koncertorkester under ledelse af Jens Schrøder og Tivoligarden
under ledelse af major O. E. Qvist og Dan Glæsel.
Producenter: Dirch Passer og Henrik Sandberg
Instruktion: EBBE LANGBERG

Filmen optaget på Novaris studier.

Dirch som filmsproducent

Med denne film fejrer jeg et lille jubilæum, det er min femte film som medproducent hos Henrik Sandberg.

Hvad bestiller en filmsproducent?

Kære biografgænger. Jeg kan betro Dem, det ikke alene er et heldagsjob, det er et heldøgnsjob. Det begynder med, at jeg skal læse en stabel manuskripter – og kassere dem. Når der ikke er flere i dyngen, læser jeg dem forfra igen. Så er der pludselig et, der kan bruges; det vil sige, hvis man laver industrimagnaten om til kokkepige, og kokkepigen så bliver til en puddelhvalp, og onkel fra Amerika bliver til et brevkort fra Californien.

Så er der faktisk noget i slutningen, der godt kan bruges som indledning til en film.

Når den klartsynede producent er kommet hertil, sættes der forfatter på. Når denne har lavet manuskriptet om seks gange, foreligger der en drejebog, der dog dagen efter den er gået i trykken, skal omredigeres, fordi kokkepigen, der blev til en puddelhvalp, skal laves om til en refrainsangerinde.

Men så er man også klar til at engagere skuespillere, hvis man kan få dem. Ove Sprogøe er på teatret hele dagen, men så kan man jo filme om natten. Det er ikke til at opdrive en refrainsangerinde, så hun udgår i hast til fordel for puddelhvalpen, der i mellemtiden er blevet for stor og byttes ud med en professionel bokser.

Fortsættes side 7

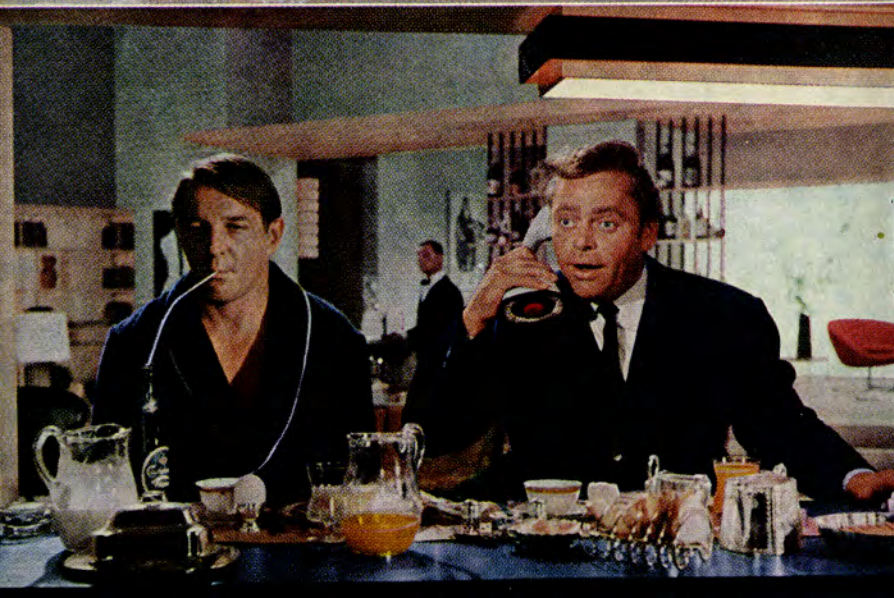

Så er vi klar til optagelserne. Det vil sige udendørs optagelser for dekorationerne er ikke færdigbyggede endnu.

Vi rykker ud kl. 6 om morgenen i strålende sol. Apparatet pakkes ud, og skuespillerne sminkes. Scenen prøves igennem, og vi er klar til optagelse.

I samme sekund klaptræet er slået, kommer de første dråber, og før scenen er færdig, styrter regnen ned i tove. Vi pakker sammen, venter fire timer i vognene og kører så hjem. Vi når København, netop som solen bryder frem igen.

Fortsættes side 10

Det samme gentager sig tre dage i træk. Så beslutter vi at snyde vejret.

Vi ankommer som sædvanligt kl. 6, ser på vejret, ryster på hovedet og lader som om vi tager hjem. Vi går op i vognene, kører en halv kilometer væk og gemmer os. Vi sminker os i smug og prøver hviskende scenerne igennem.

Solen, der tror vi har opgivet, begynder at skinne, og endnu inden, den har opdaget vor krigslist, har vi fået scenen i kassen.

Fortsættes side 11

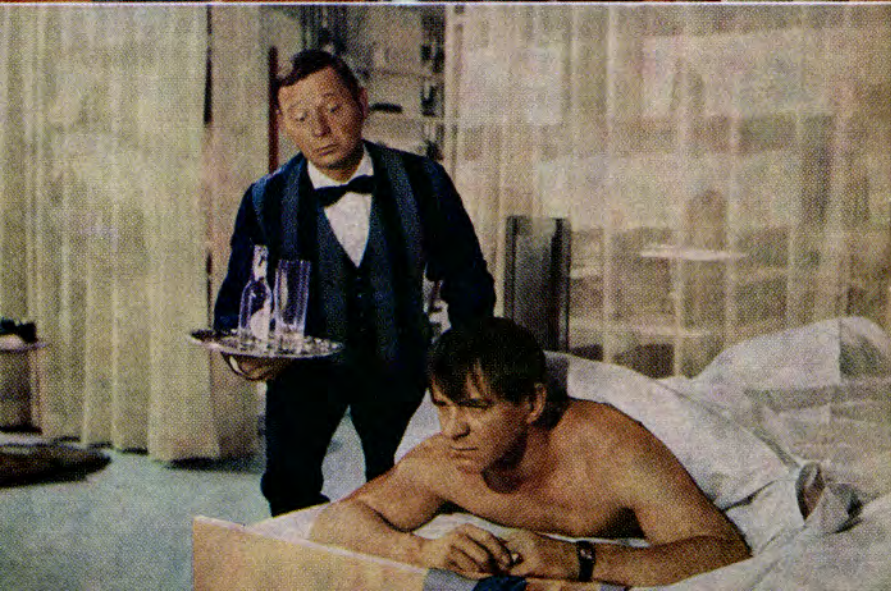
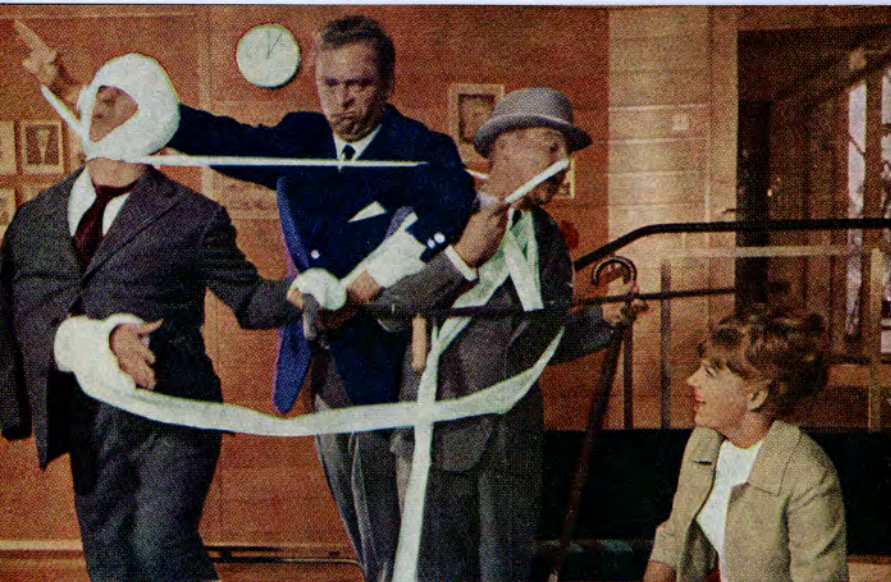

Så er der klar til optagelser i atelieret.

Men da jeg foruden at spille hovedrollen er med i produktionsplanlægning, skal filme om natten med Sprogø og om dagen lære den professionelle bokser at spytte tænderne ud på en filmisk måde, så forstår De måske, at jeg er for træt til at fortsætte beskrivelsen.

Men jeg bliver aldrig træt af at underholde Dem.

DIRCH

Hukommelsestab

Forestil Dem, at De en dag vågner et eller andet tilfældigt sted og ikke aner, hvem og hvad De er.

En tanke, der åbner uanede perspektiver.

Måske er De millionær, lykkelig forelsket, ejer af en Thunderbird og alle tiders luksuslejlighed ...

Eller – og det er mere sandsynligt – to måneder bagud med fjernsynet, gift på 11. år, en Folkevogn, der har kendt bedre dage, og en to-værelses sammen med svigermor.

Hvad ville De gøre for at finde ud af, hvem De er?

Gå til politiet?

Trave rundt i håbet om at møde nogen, der kender Dem?

Eller sætte Dem på en bænk, til skattevæsenet finder Dem?

Det sidste er nok det sikreste.

Det er svært at kurere hukommelsestab, men man kan forebygge det.

Gå ind og se PIGEN OG MILLIONÆREN. Hvad der end senere sker Dem. – Den glemmer De i hvert fald aldrig.

